

fuld. Det, at ubdele Præmier til hønne Heste, har i Frankrig ført til, at den første Dommer gjorde det Forslag, at man skulde kaste alle Præmierne sammen og lade trække Lod. Man har nemlig fundet, at mange af de Heste, som see godt ud, ikke due videre, en Betragtning, der har ledet vor Stutmester til, paa enkelte Steder at lade gjøre nogle Kraftprøver der, hvor Præmierne bleve ubdeelte, idet det blev sat som en Betingelse, at den Hest, som skulde have Præmien, maatte kunne løbe $\frac{1}{2}$ Miil i 20 Minuter. Jeg troer, de fleste af de Herrer, der her ere tilstede, kunne løbe $\frac{1}{2}$ Miil i 20 Minutter; det var altsaa ikke nogen stor Forbring, man stillede til — Hestene. Jeg vil ikke sige, at man skulde vende tilbage til Hestevæddeløbene, for derved at komme til Rundskab om, hvilke Heste der ere de hurtigste; men det forekommer mig dog, at dersom der virkelig skulde ubdeles Præmier, saa skulde det være for Væddekjørsel eller Vædderidt paa længere Tourer, saa at der kun gaves Belønning til de Heste, der kunde holde rigtigt godt ud. Jeg behøver ikke at gjøre opmærksom paa, at der i mange Lande, navnlig i Lande, der ligge fjernt fra os, virkelig gives Præmier for Heste, som i een Tour løbe 5 Miil, paa enkelte Steder endog meget længere, og behøver jeg at minde om, at man i gamle Dage gav Præmier for Væddekjørsel? Det er dog noget Fornuftigt, thi ikke alene seer man derved, hvad Hestene due til, men dersom disse Væddekjørsler bleve indførte omkring i Landet, vilde det ogsaa bidrage til at gjøre Folk behændige til at lede Heste; men denne tørre Uddeling af Præmier til Heste, der melde sig, selv om de ikke due, naar de blot see nogenlunde taalelige ud, troer jeg ikke nyttig Noget; — der skal dog gives Præmie til nogle Heste, og derfor giver man dem, som Commissionen figer, til middelgode Heste. Der er af de Præmier, jeg har nævnt, kun paa to Steder, nemlig i Veile og Præstø Amt, ubdeelt Præmier paa 100 Rd.; alle de andre ere, som sagt, langt mindre, endog ned til 2 Rd., Præmier paa 7 Rd., 3 Mk., 6 Rd., 5 Rd. og 3 Rd. finder man ikke saa sjelden.

Jeg vil dog senere blive nødt til at bede Thinget skænke mig en ikke saa kort Opmærksomhed, og jeg skal derfor nu ikke opholde mig

længere ved dette Præmievæsen. Jeg vil faae Vellyst til at gaae nærmere ind derpaa, dersom det maatte lykkes mig at faae 14 ærede Medlemmer til med mig ved tredie Behandling at stille Forslag om, at det ganske bortfalder; indtil da vil jeg altsaa opsætte at tale videre om dette System, som jeg finder aldeles urigtigt.

Indenrigsministeren: Da det høitæredede Thing ved Slutningen af 1ste Behandling vedtog at lade denne Sag gaae umiddelbart til 2den Behandling, uden at nedsætte Udvalg — et Spørgsmaal, som jeg naturligviis ikke i mindste Maade fandt mig foranlediget til at blande mig i — maa jeg tilstaae, at jeg forstod denne Beslutning saaledes, at man dog Alt i Alt troede, at det kunde være det Hensigtsmæssigste at tage Lovforslaget, som det forelaag, for dog engang, ialfsald indtil videre, at faae Ende paa et Spørgsmaal, der har givet Anledning til saa lange og indgribende Forhandlinger, hvis Vanstueligheder sandelig ikke ere formindskede derved, at de samtidigt have været førte baade under Behandlingen af det foreliggende Lovforslag, som jo allerede har foreligget Thinget i en tidligere Session, og under Finantsekløvens Drøftelse. Jeg blev derfor meget skuffet ved at see den Mængde Endbringsforslag, der ere fremkomne, hvilke forekomme mig kun at give liden Udsigt til, at dette Lovforslag, der allerede har gennemgaaet saa store Besværligheder, i indværende Session kunde ventes at føre til Enighed mellem Rigsdagens 2de Afdelinger. Jeg maa i den Henseende bemærke, at jeg støttede mit Haab væsentlig paa den Omstændighed, en æret Rigsdagsmand allerede idag har gjort opmærksom paa, at det foreliggende Lovforslag i alle Hovedstykker er ordlydende med det, som blev vedtaget af Folkethinget i forrige Session. Det forekommer mig dog virkelig, at dersom Regjeringen ikke skal kunne vente at faae et Lovforslag vedtaget, naar den med en Resignation, som jeg forøvrigt ganske ærligt vil tilstaae i nærværende Forhold har køftet mig ikke Meget, fordi jeg aldeles ikke her træder op med den Forbring at gjøre en dybt begrundet egen Mening gjældende,